

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2004/38 ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 2 alapunkti c saab tõlgendada nii, et liikmesriik võib teatud juhtudel nõuda, et selleks, et vähemalt 21-aastast alanejat lähisugulaslast saaks pidada ülalpeetavaks ja seega direktiivi 2004/38 artikli 2 punkti 2 alapunktis c määratletud pereliikmeks, peab ta olema tööd otsinud, taotlenud abi toimetulekuks oma päritoluriigi ametiasutustelt ja/või püüdnud muudmoodi toime tulla, kuid see on osutunud võimatuks?
2. Millist tähtsust omab direktiivi 2004/38 artikli 2 punkti 2 alapunktis c kasutatud mõiste „ülalpeetav“ tõlgendamisel asjaolu, et pereliikmel on tema isiklike omaduste nagu vanuse, hariduse ja tervisliku seisundi tõttu head võimalused töö leidmiseks ning ta katvab ka asjaomasel liikmesriigis töötada, mistõttu aga ei vasta ta enam kõnealuse sätte tähenduses ülalpeetavaks pereliikmeks olemise tingimustele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004 L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

19. septembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-427/12)

(2012/C 355/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määruse (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist ⁽¹⁾, artikli 80 lõige 1 osas, milles see näeb ette, et meetmed, millega kehtestatakse Euroopa Kemikaaliametile (ECHA) makstavad tasud, võetakse vastu rakendusaktiga ELTL artikli 291 tähenduses, mitte delegeeritud õigusaktiga ELTL artikli 290 tähenduses;
- jätta tühistatud sätte ning selle alusel võetud aktide tagajärjed jõusse kuni seda asendava sätte jõustumiseni mõistliku tähtaja jooksul;

— mõista kohtukulud välja kostjatel.

Teise võimalusena, juhul kui Euroopa Kohus leiab, et osalise tühistamise taotlus ei ole vastuvõetav,

— tühistada kõnealune määrus tervikuna;

— jätta ülalmainitud määruse ning selle alusel võetud aktide tagajärjed jõusse kuni seda asendava sätte jõustumiseni mõistliku tähtaja jooksul;

— mõista kohtukulud välja kostjatel.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab oma hagi põhjenduseks üheainsa väite, et rikutud on aluslepingut ning eriti reguleerimisvolituste andmise süsteemi, mille alusel liidu seadusandja võib vastavalt ELTL artiklitele 290 ja 291 TFUE komisjoni komisjonile volitusi anda.

Komisjon leiab, et nõukogu ja parlament otsustasid ebaõigesti anda Euroopa Kemikaaliametile makstavate tasude kehtestamiseks komisjonile rakendusvolitused ELTL artikli 291 alusel. Komisjoni väitel on akti puhul, mille ta peab määruse (EL) nr 528/2012 artikli 80 lõike 1 alusel vastu võtma, tegemist delegeeritud õigusaktiga, kuna see täiendab seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Arvestades seda, millised volitused komisjonile anti, ning eesmärki, mida nende volituste tulemusel võetav akt peab teenima, tuleb see akt vastu võtta vastavalt ELTL artiklis 290 ettenähtud volitustele, mitte vastavalt ELTL artiklis 291 ettenähtud volitustele.

⁽¹⁾ ELT L 167, lk 1.

Leifheit AG. 24. septembril 2012. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 12. juuli 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-334/10: Leifheit AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-432/12)

(2012/C 355/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Leifheit AG (esindajad: advokaadid V. Töbelmann ja G. Hasselblatt)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Vermop Salmon GmbH

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 12. juuli 2012. aasta otsus kohtuasjas T-334/10;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja töös-
tusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 12. mai
2010. aasta (asi R 924/2009-1) otsus;
- mõista kohtukulud, sh apellatsioonikojas toimunud menet-
luse kulud ja apellandi kohtukulud välja Siseturu Ühtlus-
tamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas;

Vermop Salmon GmbH menetlusse astumise korral;
- jätta menetlusse astuja kulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohtu 12. juuli 2012. aasta otsus tuleb tühistada, kuna Üldkohus eksis kuna ei arvestanud apellatsioonikoja poolt apel-
latsioonimenetluses nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse
(EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 63
lõike 1 ja artikli 64 alusel läbi viidud kontrollimise ulatust.

Üldkohus jättis tähelepanuta Siseturu Ühtlustamise Ameti
osakondade vahelise funktsionaalse järjepidevuse ning ei arves-
tanud, et apellatsioonikoja poolt sõnaselgelt esitatud etteheited
ei saa mõjutada tema kohustust hinnata vaidlustatud otsust
igakülgsest arvestades faktilisi ja õiguslikke asjaolusid.

Üldkohus põhjendas oma otsust lõpuks järelausega, et varasema
kaubamärgi tegelik kasutamine kujutab endast eriomast eelnevat
küsimumust, mida apellatsioonikoda ei pea tingimata kontrollima.

Siinjuures ei arvestanud Üldkohus asjaoluga, et see küsimus
koos tegeliku kasutamise kohta tõendite nõudmisega on osa
vastulausemenetlusest ja seega peab sellisena kuuluma apellat-
sioonikoja kontrollitavate asjaolude hulka.

Lisaks rikkus Üldkohus nõukogu 26. veebruari 2009. aasta
määruse nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8
lõike 1 punkti b sellega, et ta eksis segiajamise tõenäosuse
hindamise üldiste põhimõtete kohaldamisel.

Eelkõige lähtus Üldkohus tähiste sarnasuse hindamisel empiirili-
sest kogemusest, et tarbijad panevad sõna algust enam tähele
kui teisi kaubamärgi elemente, ilma et ta oleks analüüsinud
sellise kogemuse kohaldamist käsitletavale juhule.

Pealegi ei hinnanud Üldkohus piisavalt apellandi esitatud väiteid,
mis puudutasid tähiste sarnasust. Lisaks võttis Üldkohus apellat-
sioonikoja seisukohad üle ilma nende õigsust kontrollimata.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

Luigi Marcuccio 26. septembril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 3. juuli 2012. aasta määruse peale kohtuasjas T-27/12: Marcuccio versus Euroopa Kohus

(Kohtuasi C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Luigi Marcuccio (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Kohus

Apellandi nõuded

- tühistada täies ulatuses ja eranditeta Üldkohtu 3. juuli 2012.
aasta määrus kohtuasjas T-27/12;
- esimese võimalusena mõista Euroopa Kohtult välja apellandi
esimeses astmes ja käesolevas apellatsioonimenetluses
kantud kohtukulud ning rahuldada eranditult kõik taotlused,
mis apellant esimese astme hagiavalduse tekstis esitas;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks
arutamiseks.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtumäärus on ilmselgelt täielikult põhjendamata,
see on ebamõistlik, ebaloogiline ja selles on moonutatud faktilisi
asjaolusid. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kvalifitseeris
teatavad kirjad, mis apellant Euroopa Kohtu peakohtujuristile
oli saatnud, uuesti läbivaatamise taotlustena ELTL artikli 256
teise lõigu tähenduses.